

संस्कृत

अ. नं. २३०

स्तोत्र

वेदान्तस्तोत्र

८९०। स्तो. १८५

॥१॥

(1)

श्रीगणेशाय नमः ॥ ऋषय ऊचुः ॥ पुंडरीकपुरं प्राप्य जैमिनिर्मुनिसत्तमः ॥ किंचकार महा
योगी सूनो वक्तुमर्हसि ॥ १ ॥ सूत उवाच ॥ भगवन् जैमिनिर्धौमिन् पुंडरीकपुरे पुरा ॥ महर्षि
सिद्धगंधर्वयक्षादिनरसेविते ॥ २ ॥ नृत्यद्विरप्सरःसंघैर्दिव्यगनैश्च शोभिते ॥ नृत्यंतं
परमेशानंददर्शसदसि प्रभुं ॥ ३ ॥ न तामदूरतो दृष्ट्वा दंडवत्क्षितिमंडले ॥ पपावु स्थाय
देवस्य तांडवामृतमांगलं ॥ ४ ॥ पार्श्वस्थिता महादेवी पश्यंती तस्य तांडवं ॥ दृष्ट्वा सुसंदृ
ष्टमनाः पपात पुरतो मुनिः ॥ ५ ॥ ततः शिष्यान् समाहूय वेदशास्त्रार्थपारंगान् ॥ अग्नि
केशमकेशंच शतयागं जुटाधरं ॥ ६ ॥ वक्रनासं समित्पाणिं धूमगंधिंकुशासेनं ॥ रात्रेः
सार्धं महादेवं पूजयामास जैमिनिः ॥ ७ ॥ ततो विवेदवेदांतसारार्थं तत्प्रसादतः ॥ कृतोज्ज
लिहवाच वेदवेदांतस्तव मुत्तमं ॥ ८ ॥ जैमिनिहवाच ॥ विघ्नेशविधिमानं उचं द्रेकोपेन्द्रवंदितं ॥

राम

॥१॥

(1A)

नमो गणपते तुभ्यं ब्रह्मणां ब्रह्मणस्य ते १७॥ माकोमलहस्ता असंभावि तललाटकं ॥ हिरं
ण्यकुंडलं वै देकुमारं पुष्करस्रजं ॥ १०॥ शिवं विष्णुं च दुर्धर्षं नरः कस्तो तुमर्हति ॥ तस्मा
न्नतः स्तुतिः सेव्यमन्त्राद्यदिरिवाजनि ॥ ११॥ नमः शिवाय सांवाय नमः शर्वाय शंभवे ॥ नमो
नटाय रुद्राय सदा सुखं तये नमः ॥ १२॥ पादाभिर्नाहिलोकाय मौलिभिर्नाउपितये ॥
भुजभ्यां तदिगंताय भूतानां प्रतये नमः ॥ १३॥ करान्मूर्ध्नि पुरयुग्माय विलसत्कृतिवाससे ॥
फणींद्रमेखलायास्तपश्चूनां प्रतये नमः ॥ १४॥ कालकालाय सोमाय योगिने शूलपा
षाये ॥ अस्त्रिभूषाय भुष्याय जगतां प्रतये नमः ॥ १५॥ त्रात्रे सर्वस्य जगतो नेत्रे सर्वदिवो
कसां ॥ गोत्राणां प्रतये तुभ्यं क्षेत्राणां प्रतये नमः ॥ १६॥ शंकराय नमस्तुभ्यं संगलाय
नमोस्तुते ॥ धनानां प्रतये तुभ्यं मन्त्रानां प्रतये नमः ॥ १७॥ अष्टांगाय तिष्ठाय किं

(2)

॥२॥

ष्टभक्तेष्टदायिने॥ इष्टिष्ठायास्तृणायपुष्टानांपतयेनमः॥१८॥ पंचभूताधिपतयेका
लाधिपतयेनमः॥ नमोऽस्माधिपतयेदिशांचपतयेनमः॥१९॥ विश्वकर्त्रेमहेशायवि
श्वभर्त्रेपिनाकिने॥ विश्वहर्त्रेग्निनेत्रायविश्वरूपायवेनमः॥२०॥ ईशानतेतत्पुरुषनमो
चोरायतेसदा॥ वासदेवनमस्तोस्तुष्टुपोजातायवेनमः॥२१॥ भूतिभूषायभक्तानांभी
तिसंगरतायते॥ नमोभवायभर्गायनमोहदायमीदृषे॥२२॥ सहस्रांगायसांबायस
हस्राभीषवेनमः॥ सहस्रबाहवेतुभ्यंसहस्राक्षायमीदृषे॥२३॥ सुकपोलायसोमा
यसुललाटायसुभ्रुवे॥ सुदेहायनमस्तुभ्यंसुम्लीकायमीदृषे॥२४॥ भवक्लेशानि
मितोहभयच्छेदकृतेसतां॥ नमस्तुभ्यमषाढायसहमानायमीदृषे॥२५॥ वंदेहंदेव
मानंदसंदोहंलास्यसुंदरं॥ सप्तसज्जातांनाथंसदसस्पतिमर्दुतं॥२६॥ सुजंघं

राम

॥२॥

(2A)

सूदांसुं सुकंठं सोमभूषणं ॥ सुगंडं सुदशंवंदे सुगंधिं पुष्टिवर्धनं ॥ २७ ॥ कृष्णाहारं हरि
क्षोमं रक्षाभूषं क्षितिक्षमं ॥ यक्षशेषं नमामीशमभारपरमं पदं ॥ २८ ॥ अर्धं लक्ष्म
धर्मस्युत्पलदलस्त्रजं ॥ अर्धं पुंलक्ष्मणवंदे पुरुषं कृष्णपिंगलं ॥ २९ ॥ सहस्ररातसं
सारमहासागरतारकं ॥ प्रणामासितमीशानं जातस्तस्युपस्यति ॥ ३० ॥ त्रातारं जगता
मीशं दातारं सर्वसंपदां ॥ नेतारं महतां वंदे नेतारं पराजितं ॥ ३१ ॥ तं त्वामंतकहं तारं
वंदे मंदाकिनीधरं ॥ पदानि विदधे यो यस्मिन् तानि त्रीणि विष्णो ॥ ३२ ॥ सर्वतं सर्वगंध
र्वकं विवंदे तमीश्वरं ॥ यतश्च यजुषासाधमृचः सामानि जतिरे ॥ ३३ ॥ भवंतं सुद
शंवंदे भूतं भव्यं भवंति च ॥ सजनिजरकर्माणि यो विश्वाभि विप्रश्यति ॥ ३४ ॥ हरं
सुरसुयंतारं परंतमहमानतः ॥ यदा तया जगत्सर्वं व्याप्य नारायणा स्थितः ॥ ३५ ॥

(3)

॥३॥

तं नमामि महादेवं यन्नि योगादि जगत् ॥ कल्यादौ भगवा-न्धाता यथा पूर्वमकल्य यत् ॥
॥३५॥ ईश्वरं तमहं बंदे यस्य लिंगमहर्निशं ॥ यजंते सहस्रभार्याभिरिन्द्रज्येष्ठो मरुद्गणाः ॥३६॥
नमामि तमहं यमभ्यर्च्य स कसुरा ॥ अवापुस्वस्वमैश्वर्यं देवासः पूषरातयः ॥३७॥
तं बंदे देवमीशानं यं शिवं हृदयं बुजे ॥ सनतं यतयः शांताः संजानाना उपासते ॥३८॥
तदस्य सततं कुर्मो नमः कमलकांतये ॥ उमाकुचपदोरस्कायाते रुद्रशिवा तनूः ॥३९॥
नमस्ते रुद्रभावाय नमस्ते रुद्रकेलये ॥ नमस्ते रुद्रशाल्यै च नमस्ते रुद्रमन्यवे ॥४०॥ वेदा-
श्वर धनिष्ठाभ्यां पादाभ्यां त्रिपुरांतक ॥ वाराकामुक्कयुक्ताभ्यां बाहुभ्यां सुतते नमः ॥
॥४१॥ नमस्ते वासुकिभ्यां यनिष्काराय च शंकर ॥ महते मेरु रूपाय नमस्ते असुध-
वने ॥४२॥ नमः परशवे देवशूलाय नलोचिषे ॥ हर्यत्रीं द्वात्मने गुभ्यमुतो तदुषवे नमः ॥४३॥

राम

३

(3A)

सुरेतरवधू हारहारिणिहरयानिते॥ अ न्या न्यस्वाण्यहं नू र्णसिदं तेभ्यो करं नमः॥ ४५॥
धराधरसुतालीलासरोजाहतबाहवे॥ तस्मै तुभ्यमबो चामे नमो अस्मा अवस्य वः॥ ४६॥
रक्षामासक्षमंक्षीणमक्षक्षतमक्षितं॥ अनाथं दीनमापन्नं दारिद्र्यं नीललोहितं॥ ४७॥
दुर्मुखं दुःश्रियं दुष्टं रक्षमामीश दुर्जनं॥ मादृशानामहं न त्वदन्यं विदामिराधसे॥ ४८॥
भवारख्येनाग्निनाशं भो रागद्वेषमदार्चिका॥ दयालोदयमानानामस्माकमविनाश
वः॥ ४९॥ परदारं परावासं परवस्त्रं पराश्रियं॥ हरगतिपरान्नं सांपुरणामभ्युपगृह्यते॥ ५०॥
लौकिकैर्यत्कृतं दुष्टैर्नावमानं सहामहे॥ देवेश महतव दासेभ्यो भूरिदाभूरिदे
हिनः॥ ५१॥ लोका नामुपपन्नानां गविणां मीश पश्यतां॥ अस्मभ्यं क्षेममाप्नुय्य
वसुस्थाहं तदा भर॥ ५२॥ यांचातो महती लज्जामस्मदीयां घृणानिधे॥ त्वमेव

वेत्ति न स्तुर्णमिषं स्तोत्रं भुजाभरा ॥ ५३ ॥ जायामाता पिता चान्येमाद्विषं त्यमतिं हंशं ॥
 देहि ते महतीं विद्यां राया विश्वप्रदा सह ॥ ५४ ॥ अदृष्टार्थेषु सर्वे दृष्टार्थेषु पिकर्मसु ॥ मेरुध्व
 न्वनशक्तेभ्यो बलं चेहि तू नृपुणः ॥ ५५ ॥ त्वानिष्टसहस्रस्य नित्यमिष्टवियोगिनः ॥ ह
 द्योगं मम देवेश हरिमाणं वनाशय ॥ ५६ ॥ ये ये रोगाः पिशाचा वा नरा देवाश्च मामिह ॥ वो
 धंते देवतान् सर्वा निबोध स्वमहो असि ॥ ५७ ॥ त्वमेव राक्षितास्माकं नान्यः कश्चन वि
 धने ॥ तस्मात्स्वीकृत्य देवेश रक्षारणो ब्रह्मणस्पते ॥ ५८ ॥ त्वमेवो मापते माता त्वं पिता
 त्वं पितामहः ॥ त्वमायुस्त्वं मतिस्तुं श्रीरुतावातो तनूः सर्वा ॥ ५९ ॥ यतस्तु मे वदेव श
 क्तसि सर्वस्य कर्मणः ॥ ततः क्षमस्व तत्सर्वं यन्मया दुष्कृतं कृतं ॥ ६० ॥ त्वत्सतो न प्रप्त
 त्वेन फलं पुत्रेन च मत्समः ॥ ततो देव महादेव त्वमस्माकं न वस्ससि ॥ ६१ ॥ सुस्मितं भ

(4A)

स्मगौरांगंतरुणादित्यवियहं प्रसन्नवदनं सौम्यं गायेत्वा नमसागिरा ॥ ५२ ॥ राघवाववरोस्माकं
नृस्यंतं त्वीसभापतिं ॥ लोके यंतमुमाकांतपश्येमशरदः शतं ॥ ५३ ॥ अरोगिणो महाभागा
विदांसश्च बहुश्रुताः ॥ भगवंस्तु त्वसादेन जीवेमशरदः शतं ॥ ५४ ॥ सुदाराबंधुभिः साध्वैस्त
दीयेतां उवाच तं ॥ पिबंतुः काममीशाननं दामशरदः शतं ॥ ५५ ॥ मुहुर्मुहुर्महादेवमशेषसुर
संवृतं ॥ विलोक्यंते देवशोभा दामशरदः शतं ॥ ५६ ॥ त्वेव देवमहादेव त्वदीयां ध्रुवसरोरु
हं कामं मधुवयं पीतामो दामशरदः शतं ॥ ५७ ॥ कीटानागाः पिशाचा वा ये वा के वा भ
व भवे ॥ न वंदासामहादेव भवामशरदः शतं ॥ ५८ ॥ सप्तायामीश ते दिव्यं नृत्तं वाद्यक
लस्वरं ॥ श्रवणाभ्यां महादेव शृणु वामशरदः शतं ॥ ५९ ॥ स्मृतिमात्रेण संसारविना
शनपराणिते ॥ नामासि न वदित्वा निप्रवृत्तवामशरदः शतं ॥ ६० ॥ उद्युसंधानमात्रे
ण दग्धत्रिपुरधूजटे ॥ अधिभिव्याधिभिर्नित्यमेजीता स्यामशरदः शतं ॥ ६१ ॥

चारुचामीकराभासंगौरिकचपदोरसं॥ कदानुलोकयिष्यामियुवानंविष्णुर्निद्रविं॥७२॥ प्रम
 धेद्रावृतंश्रीतवदनंप्रियसाधनं॥ सेविष्येहंकदासावंसुभासंशुक्रशोचिषं॥७३॥ वदेन
 संमामकृतपुण्यलेशंचदुर्मतिं॥ स्वीकुरिष्यतिकिन्वीशोनीलंश्रीवोविलोहितः॥७४॥
 कालश्रुतानलासक्तंभीतिव्याकुलमानसं॥ कदानुदृश्यतीशोमांतुविधीवोअनानतः॥७५॥
 गायकाग्रयमायाजयादिरायादिलिखतः॥ धनदस्यसखेशोयसुपास्मेगायतातरः॥७६॥
 आगच्छतसखायोमेयदियुयंमुमुक्षुः॥ सुनेशमेनमुत्तम्यर्थसेषविप्रैरभिष्टुतः॥७७॥ प
 देपदेपदेदेवपदनःसेत्स्यतिध्रुवं॥ प्रदक्षिणंप्रकुरुतमध्यक्षंधर्मणामिसं॥७८॥ सर्वेका
 र्ययुवाभ्यांहिसुहृतंसुहृदोमम॥ अंजलिंकुरुतहस्तोरुद्रायस्थिरधनने॥७९॥ मन्मथ
 मरुतामध्वंभवंचंद्रार्धमूर्धजं॥ मूर्धध्वंचचतुर्मूर्धोनमस्याकुलमलीकितं॥८०॥
 नयनेनयनोद्भूतदहनालीकमन्मथं॥ पश्यतंतरेणसौम्यंभ्राजमानंहिरण्यम्॥८१॥

(5A)

सभायां शूलिनः सौम्यं न नवाद्यकलस्वरं ॥ कर्णौ नृपं यथाकाशं पातं गौराविवेरिणो ॥ ८२ ॥
नासिके वासुकिश्वासनासिताभासितोरसे ॥ घ्रायते गरलं श्रीवसस्मभ्यं शर्मयत्यतः ॥ ८३ ॥
स्वस्त्यस्तु सखितो जिके विधादा तु समापते ॥ सवसु चरितं ब्रह्मिजयतामिव दुंदुभिः ॥ ८४ ॥ चेतः
पोतनशोचस्तं विधं विंदासिलं जगत् ॥ अस्य न ताम तं शंभो गौरौ न नृपितः पिव ॥ ८५ ॥ सु
गंधिं सुखं संप्रशं कामदं सोमभूषणं ॥ गच्छ मा लिंगमद्वये योषाज्जामि वप्रियं ॥ ८६ ॥
महासूरवायुमहाभुजाय महाशरीराय महाबलाय ॥ महाकिरीटाय महेश्वराय महोमहीसुषु
तिमीरयामि ॥ ८७ ॥ यथा कथं चिद्विचितामिरीशस्य सीदश्चाह भिरासेन ॥ अप्रजया मिसुति
भिर्महेशमया ह्यमुग्रं सहमानसाभिः ॥ ८८ ॥ नमः शिवाय त्रिपुरांतकाय जगत्रयोशा
दिगंबराय ॥ नमोस्तु मुख्याय हराय भूयो नमो जघन्याय चतुर्भुज्याय च ॥ ८९ ॥ नमो वि
काराय विकारिणे नमो भगवास्तु भवोद्भवाय ॥ बहुभुजाय तं विचित्ररूपाय नमः प्रसू

वेदपादस्तो

॥६॥

(6)

ताजगतः प्रसूती ॥९०॥ तस्मै सुरेशो रुक्मिणी नानारत्ना वृताष्टा पदविष्टराय ॥ भस्मा
गरा गायनमः परस्मै यस्मात्परं नापरमस्ति किंचित् ॥९१॥ सर्वाधि राजोषधिना
थयुधधुभ्यज्जटासंउलग्नराय ॥ तुभ्यं नमः सुंदरता उवाय यस्मिन्निदं संचरि
वैतिसर्वं ॥९२॥ सुरारिनेत्रार्चितं पद्मं भुमांश्चिह्नोक्षापरिक्तपाणिं ॥ नमामि देवं विष
नीलकंठं हिरण्यदंतं शुचिवर्णमागतं ॥९३॥ अंतमव्यक्तमर्चित्य मे कंहरं तमाशां वरमंब
रागं ॥ अजं पुराणं प्रणमामि योयं सगौरवाया ॥ महतो महीयान ॥९४॥ अंतस्थमात्मानम
जं न दृष्ट्वा भ्रमंति मूढा गिरिगह्वरेषु ॥ पश्चाददग्दक्षिणतः पुरस्तादधस्विदासीत्
रिस्विदासीत् ॥९५॥ इमं नमामीश्वरमिंदुमौलिं शिवं महानंदमशोकदुःखं ॥ हृदं बुजे
तिष्ठति यः परात्मा परीत्य सर्वाः ॥ अदिशो दिशश्च ॥९६॥ रागादिका पथ्य समुद्रवेन भग्नं भ
वारव्येन महामयेन ॥ विलोक्य मां पापय चंद्रमौले ॥ पिषक्तं मत्वा पिषक्तं शृणोमि ॥९७॥ ॥६॥

राम

(6A)

दुःखांबराशिसुखलेशहीनमस्यष्टपुण्यंबहुपातकंमां॥मृत्योः करस्थं भवरक्षणीतेषु
आसुरस्तादधुरादुदकात्॥५८॥ गिरिकजाचारुमुखावलोकसुशीतयादेवतवेशादृष्ट्या॥
वयंदयाप्ररितयेवतूर्णमपोननावाङ्गिरितातरेम॥५९॥ अपाददारिद्र्यसमुद्रमध्ये
निमग्नमुत्क्रोशमनल्यरागं॥मामक्षमंपाहिमहेशजुष्टमोजिषयादक्षिणयेवराति॥६०॥
स्मरन्पुरासंचितपातकानिबभूवयमस्यापिमुखंयमारे॥विभेमिमेदेहिपृथेषमायुर्मदि
क्षितायुर्मदिवापोत॥१॥ सुगंधिभिःसुंदरभस्मगौरैरनंतभोगैर्मृदुलैश्चघोरैः॥इमंक
दालिङ्ग्यतिमां पिनाकीस्थिरेभिरंगैःपुरुषपुत्रयः॥२॥ क्रोशंतमीशःपतितंतवाञ्छां ना
गाख्यमंडूकमिवातिभीति॥कदानुमांद्रक्ष्यतिदेवदेवोहिरण्यरूपःसहिरण्यसंदूक॥३॥
चातस्मितं बंधकलावतंसंगौरीकटाभार्हमयुग्मदृष्टिं॥आलोकयिष्यामिकदानुदेव

मादित्यवर्णं तमसः परस्तात् ॥४॥ आगच्छता चाशुमुमुक्षवे यो यूयं शिवं चिंतयतां तराक्षो ध्या-
 यंति मुक्त्यर्थं सिमं हि नित्यं वेदां तवित्ता न सुनिश्चितार्थाः ॥५॥ आयात यूयं भुवनाधिपस्य
 कामा महेशं सह दर्वमध्वं ॥ एनं पुराण्य च हिरण्याभो भूतस्य जातः प्रतिरोक आसीत् ॥६॥
 ये कामयंते विपुलां श्रियं ते श्रीकंठमेनं सह दानमंतां ॥ श्रीमानयं श्रीपतिवंधपादः श्री-
 रणामुदारो धरुणो रयीणां ॥७॥ सुपुत्रकामा अपि ये सनुष्या मुवानमेनं गिरिशं यजंतां ॥
 यतः स्वयं भूर्भुवो विधाता हिरण्यगर्भः समवर्तता ये ॥८॥ कलंकमुक्तैर्बहुभिः समी-
 हितं समस्तमंस्या श्रमणेन सिध्यति ॥ पुरेनमाश्रित्य हि कुं ११ भूर्भुवं दिवान नक्तं पु-
 लितो युवाजनि ॥ अन्यत्परि सममासि भंगाः सर्वे सदैवं शिवमाश्रयध्वं ॥ आनो-
 दवानेषमृदुः शिवो यं स्वादुष्किलायं मधुमांडुतायं ॥९॥ भविष्यसि त्वं प्रतिमानहीना

(७A)

विनिर्जितशेषनरामराच॥ नमोस्तुतेवाणिमहेशमेनंस्तुहिश्च तंगर्तसदंयुवानं॥११॥
यन्मनश्चिंतयसित्वमिष्टं तद्विषयत्पुत्रिलं भवते॥ दुःखेन वृत्तिर्विषये कदाचिद्य
श्वासहेसौ मनसा यदुदं॥१२॥ अज्ञानयोगादपचारकर्मपूर्वं यदस्माभिरनुष्ठितं ते॥ त
देवसौ द्वासकलंदयालोपितेव पुत्रा यानि नो नुषस्व॥१३॥ संसारारव्यैः कुलसर्पैस्त
नो ब्रैरागदेषोन्मादलोभादिदैतैः॥ दृष्टं दृष्ट्वा मांदयालुः पिनाक्रीदेवस्त्राता जायता
मप्रयुज्यन्॥१४॥ इत्युक्तांते यत्समाधौ न संतो हृदा धात्वां यांति जन्मा हि दशाः॥ संतो
नीलग्रीवसर्वात्मना हंत त्यायामि बलुणा वंदमानः॥१५॥ भावातिभीषणज्वरेण पी
डितान् महाभयानशेषपातकालयानदूरकाललोचनान्॥ अनाथनाथते
करेण भौषजेन कालहंनुदूषणो वसो मृशस्वश्रुराधसे॥१६॥ जयेमयेन सर्वमेत
महे

(8)

दिष्टमष्टदिग्गतं भुवस्तुलं नभस्तुलं दिवस्तुलं च तद्गतं ॥ य एष सर्वदेवदानवान्नमः सभापतिः
 मनोददानुतं रयिरयिं पिशांसं दृशं ॥ १७ ॥ नमो भवारये भवाय भूतिभासितोरसे नमो भवाय
 त्रे भवामि भूतिभीतिभंगिने नमः शिवाय विश्वपाशाय शश्वताय श्रुतिने नमस्त्यहं न्यते
 सखानजीयते कदाचन ॥ १८ ॥ सुरपतिपतये नमो नमः प्रजापतिपतये नमो नमः ॥ क्षितिप
 तिपतये नमो नमो विक्रपतय उमापतये पशुपतये नमो नमः ॥ १९ ॥ विनायकं वंदनमस्त
 कायहतिप्रणादसंघुष्टसमस्तविष्टं ॥ नमामि नित्यं प्रणतार्तिनाशनं कविं कवीनामु
 पमश्रवस्तमं ॥ २० ॥ देवायुधेयागे विप्राः स्वामो सिद्धोऽकायं कायं ॥ यं सिध्यति स्तुतुं दे
 सुब्रह्मण्यां सुब्रह्मण्यां ॥ २१ ॥ नमः शिवायै जगदंबिकायै शिवप्रियायै शिवविग्रहायै ॥
 समुद्रमूर्वादिपतेः सुतायै चतुष्पदीयुवतिः सुपेशाः ॥ २२ ॥ हिरण्यवर्णामाता नृ

राम

८

(8A)

पुरांघ्रिं प्रसन्नवक्त्रांशुकप्रमहस्तां॥ विशालनेत्रां प्रणामाभिगोरीवचोविदंवाचमुदीरयन्ती॥ २३॥
नमामिचैनांतनयाममेयासुमामिमांसानवतीचमान्यां॥ करोतियाश्रुतिसितोस्तनौद्वि
यंसखायंपरिषस्वजाना॥ २४॥ तांतासुमाक्रान्तितांतकांतिभांतामुपांतानमहयंत
द्रां॥ नतोस्मियास्तेगिरिशस्यपार्श्वेविश्वानिदेवीभुवनासिचक्षे॥ २५॥ वंदेगौरीतृ
पीनस्तनीतांवंद्रापीडांकृष्णसर्वांगरागां॥ एषादुःखिषाणिनामात्मकोतंदेवंदेवं
राधसेचोदयन्ती॥ २६॥ एतांवंदेदीनरक्षाविनोदांमेनाकंन्यांमानवानेदरात्री॥
माविधानांसंगलानांचवाचामेषानेत्रीराधसःसुनन्तातां॥ २७॥ भवाभिभूतो
रभयाभिहन्त्रीभवानियोग्याभरणैकभोगै॥ धियंपरादेहिशिवप्रियेनोयया
तिविश्वादुरितातरेम॥ २८॥ शिवेकृपंत्वाममतिस्तुतीयतेजगत्कृतिःकेलिर

यं शिवः पतिः ॥ हरिस्तदा सो नु चरेत्पिराशची सरस्वती वा सुभागा ददिर्वसु ॥ २९ ॥ इमं स्त
 वं जैमिनिनाम यो दितं द्विजो जमो यः पठती श भक्तिः ॥ तमिष्ट वा बुद्धि मति युति श्रि
 यः परिष्वजं ते जनयो यथा प्रति ॥ ३० ॥ मही मतिर्यस्य युयुत्सुरा दरादि मं पठत्स्य त
 थैव सादरं ॥ प्रयांति वैशीघ्रमथांति कांति कं भियं दधानो हृदये सुशत्रुवः ॥ ३१ ॥ त्रै
 वर्णिकेष्वन्यतमो य एनं सित्यं कदाचिज्जपती श भक्तिः ॥ कले वरांते शिवे पा
 र्श्ववर्ती निरंजनः साम्यमुपैति दिव्यं ॥ ३२ ॥ लभंते पठन्तो मतिं बुधिका मालभं
 ते चिरायुस्तथा युष्य कामाः ॥ लभंते तथैव स्त्रियं पुष्टिका मालभंते ह पुत्रान् ल
 भंते ह पुत्रान् ॥ ३३ ॥ स्तुत उवाच ॥ इत्यनेन स्तवनेन शंस्तुत्वा सो जैमिनिर्मतिः ॥ स्त
 हाश्रुणी नयनः प्रणामांसि सभापतिं ॥ ३४ ॥ मुहुर्मुहुः पिवं नै शंतो उवाच न

(७८)

मंगलं॥सर्वाङ्गमानवाप्यैतत्तत्तापापस्यमवापह॥३५॥कमलभवमुकुन्दनि
र्दरेन्द्रस्तुतिनतिसंभ्रमन्तविभ्रमाय॥अचलपतिसुतासखायुतभ्यंजनकस
भापतयेनमःशिवाय॥३६॥इतिश्रीभविष्योत्तरखंडेस्कंदपुराणैजैमिनिवृत्त
वेदांतस्तोत्रसंपूर्णं॥शके१६९४वर्षेनंदनसंवत्सरेचैत्रवद्यसप्तमीभद्र
वासरेतद्दिनीजनार्दनपंतात्मजभोवानीशंकरेणभूवं॥श्रीकेदारलिंगा
यनमः॥इतिवेदपादस्तोत्रसमाप्तः॥३७॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com